

ĐỒNG ĐI CÙNG ĐỨC CHÚA TRỜI

Ấn Phẩm Số 24-21 | TẠP CHÍ PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG | 09/2024

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

CHUYỆN XƯA VÀ NAY - TẤM GƯƠNG VỀ SỰ PHÁN XÉT VÀ CỨU CHUỘC

Trần Hồng Ân, M.Div.

Câu chuyện về nước lụt thời Nô-ê trong **Sáng Thế Ký 6-9** không chỉ đơn thuần là một giai thoại lịch sử, mà còn là bức họa thu nhỏ của **chương trình cứu chuộc** trong Kinh Thánh. Chủ đề xuyên suốt ở đây khắc họa **sự công bình và lòng thương xót** của Chúa: Ngài phán xét tội lỗi, nhưng vẫn giải cứu "một phần sót lại" nhờ ân điển qua đức tin. Qua biến cố nước lụt, chúng ta thấy Chúa "hủy diệt để tái tạo," phán xét kẻ ác nhưng cũng gìn giữ dòng dõi để giữ lời hứa (Sáng 3:15) tiếp diễn.

Trên phạm vi lớn hơn, câu chuyện Nô-ê còn hướng đến tương lai: thứ nhất, **báo trước** việc Chúa Giê-su đến lần thứ nhất, gánh lấy phán xét thay cho tội nhân trên thập tự giá. Thứ hai, **tiên báo** Chúa Giê-su sẽ trở lại lần hai, ứng nghiệm cảnh "kẻ ác chẳng biết điều gì sắp đến" như thời Nô-ê (Ma-thi-ơ 24:37-39).

Dù có vẻ nghịch lý, **sự phán xét và sự giải cứu** luôn song hành trong kế hoạch của Đức Chúa Trời. Khi nhìn thấy Chúa "xóa sạch thế gian" mà lòng Ngài buồn rầu, chúng ta cũng chứng kiến Ngài "chừa lại" Nô-ê và gia đình, mở ra khởi đầu mới đồng đi với Chúa. Vì vậy, "chuyện xưa" thời Nô-ê trở thành **lời cảnh tỉnh và niềm hy vọng** cho "chuyện nay": Liệu chúng ta có bước vào "chiếc tàu cứu rỗi" Chúa đã chuẩn bị - thể hiện rõ ràng qua Chúa Giê-su - hay không?

Bài viết sau tập trung vào **Sáng Thế Ký 6:1-22**, phần "mở đầu" về nước lụt, gồm ba điểm: Mục đích của sự phán xét (6:1-7), Sự nhẫn nại của sự phán xét (6:8-16), và Lời hứa của sự phán xét (6:17-22).

A. Mục Đích Của Sự Phán Xét (6:1-7)

1. Bối Cảnh Sa Sút: Tội Lỗi Lan Tràn

Những chương đầu của Kinh Thánh cho thấy tội lỗi nhanh chóng lan rộng. Từ một tội **bất tuân** ("ăn trái cấm," Sáng 3), đến tội **giết người** (Ca-in giết A-bên, Sáng 4). Đến Sáng 6, Kinh Thánh chép:

"Đức Giê-hô-va thấy sự hung-ác của loài người trên mặt đất rất nhiều, và các ý-tưởng của lòng họ chỉ là xấu luôn." (Sáng 6:5)

Điều này cho thấy **mức độ sâu rộng** của tội lỗi: không chỉ ở hành vi mà cả tư tưởng. Phao-lô về sau khẳng định: "Chẳng có một người công bình nào hết" (Rô-ma 3:10).

Theo mệnh lệnh Sáng 1:28, "sanh sản thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất" vốn là điều tốt, nhưng vì con người đã sa ngã, dân số tăng lại dẫn đến bạo lực, dâm loạn, và tội ác lan tràn.

2. "Con Trai Đức Chúa Trời" và "Con Gái Loài Người"

Sáng 6:2 nói: "Các con trai của Đức Chúa Trời thấy con gái loài người xinh đẹp, bèn cưới lấy những người mình chọn." Thuật ngữ "con trai Đức Chúa Trời" (xem Gióp 1:6; 2:1) đôi khi chỉ các thiên sứ. Vì vậy, có ý kiến cho rằng đây là các thiên sứ sa ngã can dự bất chính với phụ nữ, cũng có quan điểm khác. Cốt lõi vấn đề là tội lỗi đã phá vỡ ranh giới Chúa đặt ra, tương tự việc Ê-va "thấy" trái cấm và "lấy" (Sáng 3:6). Sự sa ngã leo thang; "các con trai của Đức Chúa Trời" (dòng Sét) dường như liên hôn với dòng của Ca-in, khiến tội ác càng trầm sâu.

3. Nỗi Buồn và Quyết Định Phán Xét

Chúa **không** vô cảm hay tùy tiện "hủy diệt" muôn loài. Ngài **đau buồn** vì tội lỗi của con người, bày tỏ mối quan hệ Cha - con. Song, khi tội ác vượt mức, Chúa phán: "Ta sẽ diệt hết cả người, cả thú... vì Ta ăn năn đã dựng nên chúng nó." (Sáng 6:7)

Về nguyên tắc, phán xét này tương đồng phán quyết cho A-đam, Ê-va, Ca-in: "Linh hồn nào phạm tội, ắt sẽ chết" (Ê-xê-chi-ên 18:4). Phao-lô gọi đó là "luật của tội và sự chết." Tội lỗi đã đến đỉnh điểm, Chúa phải "tẩy rửa" để bắt đầu lại.

B. Sự Nhẫn Nại Của Sự Phán Xét (6:8-16)

1. Ân Điển Dành Cho Kẻ Công Bình

Dẫu bối cảnh u ám, Kinh Thánh chép: "Nhưng Nô-ê được ơn trước mặt Đức Giê-hô-va." (Sáng 6:8) Ông được gọi là "người công bình trọn vẹn," "đồng đi cùng Đức Chúa Trời" (Sáng 6:9). Điều này không có nghĩa Nô-ê hoàn hảo, mà ông "công bình bởi đức tin" (Hê-bơ-rơ 11:7). Nhờ tin Chúa, Nô-ê thoát chung số phận với kẻ không tin.

2. Sự Kiên Nhẫn của Đức Chúa Trời

1 Phi-e-rơ 3:20 cho biết: "Trong những ngày Nô-ê, khi chiếc tàu được đóng, Đức Chúa Trời đã nhin nhục chờ đợi..." Điều đó khẳng định Chúa ban **thời gian** trước phán xét. Dù Nô-ê cảnh báo về cơn lụt, đám đông vẫn chế giễu và không ăn năn. Kinh Thánh gọi ông là "kẻ giảng rao sự công bình" (2 Phi-e-rơ 2:5), nhưng không ai, ngoài gia đình ông, đáp ứng.

3. Sự Tha Thiết Với Tạo Vật

Chúa **không** "giận dữ" hủy diệt tất cả. Ngài vẫn muốn **bảo tồn** tạo vật. Khi phán đóng tàu (Sáng 6:14-16), Ngài dặn Nô-ê đem một cặp đực-cái của các loài để "giữ giống" (6:19-20) và chuẩn bị lương thực (6:21). Điều này cho thấy Chúa quý trọng công trình sáng tạo. Rô-ma 8:19-22 bày tỏ cả vũ trụ "rên siết" và đang trông đợi được giải thoát; trong sự kiện nước lụt, Chúa **không** "xóa sạch" hoàn toàn, mà giữ lại phần đại diện cho thế giới mới.

4. Hình Ảnh Chiếc Tàu Và Sự Cứu

Chiếc tàu có kích thước khổng lồ (Sáng 6:15), dễ trở thành trò cười với người đương thời, nhưng lại là **phương tiện cứu chuộc**. "Hòm gỗ" cứu Nô-ê khỏi nước lụt báo trước Đấng Christ giải thoát tội nhân khỏi cơn thịnh nộ của Chúa (Ga-la-ti 3:13; 1 Phi-e-rơ 2:24). Đó là "phương tiện giải cứu" không ai ngờ, nhưng bày tỏ quyền năng Đức Chúa Trời.

C. Lời Hứa Của Sự Phán Xét (6:17-22)

1. Chắc Chắn Sẽ Có Nước Lụt

Sáng 6:17 phán: "Này, Ta sẽ giáng trận nước lụt trên đất để hủy diệt cả xác thịt... mọi loài trên đất sẽ đều chết hết." Chúa **chủ động** thi hành công bình. Cụm "Ta sẽ..." cho thấy **quyết định dứt khoát** vì tội lỗi đã lên đến đỉnh. Nước lụt quét qua toàn cầu, trừ ai "ở trong tàu."

2. Giao Ước Được Thể Hiện

Lần đầu, "giao ước" xuất hiện ở Sáng 6:18. Dù có phán xét, Chúa hứa bảo toàn Nô-ê cùng gia đình và các muông loài. Sau nước lụt, giao ước được xác nhận lại với **cầu vồng** (Sáng 9:12-16). Như thế, phán xét và lời hứa song hành: Chúa **không** tiêu diệt tất cả, mà phán xét kẻ ác và duy trì người công bình, khởi đầu một giai đoạn mới.

3. Sự Vâng Lời Tuyệt Đối Của Nô-ê

Sáng 6:22 kết luận: "Nô-ê bèn làm các điều này; cứ làm y như lời Đức Chúa Trời đã phán dặn." Câu văn nêu bật đức tin của Nô-ê qua vâng phục. Biết cơn lụt sẽ đến, biết kế hoạch Chúa, ông làm mọi chỉ dẫn. "Biết" ý Chúa mà không "làm" vô ích (Ma-thi-ơ 7:21-27). Đức tin thật luôn chứng tỏ qua **việc làm** (Gia-cơ 2:17). Nhờ vâng lời, Nô-ê và gia đình được an toàn khi cơn phán xét xảy đến.

HÔM NAY HỌC GÌ TỪ NÔ-Ê?

Tội Lỗi Không Phải Chuyện Nhỏ. Thế giới ngày nay cũng đầy dẫy tội ác như thời Nô-ê. Chúa kiên nhẫn nhưng có giới hạn. Liệu chúng ta có coi nhẹ tội lỗi?

Sự Thánh Khiết Của Chúa. Chúa buồn, Ngài đau, nhưng không dung túng tội. Nếu Chúa phán xét tội lỗi xưa kia, Ngài cũng không bỏ qua tội đời nay.

Ân Điển Dành Cho Ai Tin. Nô-ê được xem là công bình do đức tin (Hê-bơ-rơ 11:7). Cũng vậy, chỉ ai "ở trong Đấng Christ" (2 Cô-rinh-tô 5:17) mới thoát sự hư mất.

Sự Vâng Phục Đem Đến Phước Hạnh. Dù bị chế giễu, Nô-ê vẫn kiên trì làm theo Lời Chúa. Đức tin bày tỏ bằng hành động.

Tái Tạo Và Nhu Cầu Đấng Cứu Rỗi. Sau cơn lụt, con cháu Nô-ê vẫn phạm tội (Sáng 9:20-22). Nhân loại cần "A-đam thứ hai" là Chúa Giê-su (Rô-ma 5:14-17). Nước lụt chỉ giải quyết

tạm, thập tự giá mới là giải pháp trọn vẹn. Tin Lành chứa đựng cả phán xét lẫn cứu chuộc (Công Vụ 17:30-31).

TỪ NƯỚC LỤT ĐẾN SỰ TRỞ LẠI CỦA CHRIST

Tân Ước cho thấy câu chuyện Nô-ê **tiên báo** thời kỳ cuối cùng. Chúa Giê-su phán:

"Và, trong những ngày trước nước lụt, người ta ăn uống, cưới gả... cho đến ngày Nô-ê vào tàu; và người ta không ngờ chi hết, cho đến chừng nước lụt đến hủy diệt hết thảy." (Ma-thi-ơ 24:38-39)

Giống thời Nô-ê, con người "bình thường hóa" tội lỗi, chỉ đến khi họa giáng mới bàng hoàng, nhưng đã quá muộn. Chúa Giê-su dạy rằng khi Ngài tái lâm, phán xét cũng đến bất ngờ. Vậy, chúng ta đã "vào tàu" - tin cậy Chúa - hay chưa?

CẢNH BÁO VÀ HY VỌNG

Qua Sáng Thế Ký 6:1-22, nổi bật hai khía cạnh: thứ nhất, **cảnh báo** tội lỗi phổ quát phải chịu phán xét công bình; Chúa không dung túng tội mãi. Thứ hai, **hy vọng** luôn có "cửa" ân điển cho người tin cậy Ngài. Giống Nô-ê, chúng ta được mời gọi bước vào "chiếc tàu" chính là Chúa Giê-su để thoát khỏi cơn thịnh nộ ngày sau.

Câu chuyện Nô-ê là "bức tranh thu nhỏ" về **công cuộc cứu chuộc**: tội lỗi lan tràn, Chúa đau buồn và phán xét, nhưng Ngài kén chọn Nô-ê, dặn đóng tàu cứu, lập giao ước và bảo toàn một phần nhân loại. Qua Chúa Giê-su, bức tranh trở nên rực rỡ hơn: Ngài gánh tội trên thập tự giá, lập giao ước mới bằng huyết, và ai tin cậy Ngài thì có sự sống đời đời, thoát khỏi án hỏa ngục.

Kiểm Tra Lại Thái Độ Với Tội Lỗi. Tôi có âm thầm dung dưỡng điều Chúa ghét không? Ngài là Đấng thánh khiết, buồn rầu và sẽ phán xét tội lỗi nghiêm túc.

Phó Thác Nơi Ân Điển Chúa. Như Nô-ê, chúng ta không "tự đóng tàu" tùy hứng, mà vâng theo chỉ dẫn Chúa. Hãy mau mắn làm theo Lời Ngài.

Loan Báo "Cơn Lụt" Sắp Đến. Như Nô-ê "giảng rao sự công bình" (2 Phi-e-rơ 2:5), chúng ta kêu gọi thế gian ăn năn. Ngày phán xét cuối cùng sẽ đến.

Trân Trọng Giao Ước. Chúa mời vào giao ước mới nơi Chúa Giê-su. Ai đã tin, hãy sống kính mến Chúa; ai chưa tin, hãy tiếp nhận hôm nay.

Nước Lụt Thời Nô-ê là "cuốn sách rút gọn" về **kế hoạch cứu rỗi**: Đức Chúa Trời thánh khiết và công bình xử tội, nhưng đồng thời bày tỏ ân điển, ban lối thoát cho ai tin cậy và vâng phục. Phán xét và cứu rỗi, hai khái niệm tưởng

chừng đối lập, lại hòa quyện trong tấm lòng Chúa - Đấng vừa ghét tội vừa yêu người.

Về sau, Chúa không chỉ “chuẩn bị tàu,” mà còn ban **Chính Con Ngài** - Chúa Giê-su Christ - chịu chết trên thập tự giá. Chiếc “tàu” ấy **không** làm bằng gỗ, mà bằng **huyết báu** của Chiên Con (1 Phi-e-rơ 1:18-19). Ai tin nhận Ngài bước vào **sự sống đời đời**, được **xung công bình** trước tòa phán xét cuối cùng.

Nguyên câu chuyện Nô-ê khiến chúng ta **khâm nhường** nhìn lại đời sống, **yêu kính** Chúa hơn, và **manh dạn** rao Tin Lành cho thế giới, vì “ngày ấy” sẽ đến như cơn lụt xưa - **bất ngờ** và **không ai** tránh khỏi, ngoại trừ những ai ở trong **cánh tay** nhân từ của Đức Chúa Trời. A-men. Cầu xin Chúa lay động tấm lòng chúng ta, để thấy rõ **tinh nghiêm trọng** của tội lỗi, **vẻ đẹp** của ân điển, và **sự kêu gọi khẩn cấp** phải loan báo “cơn lụt” tương lai - hầu nhiều người đến với Đấng Christ, nơi có sự cứu rỗi trọn vẹn.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Đọc Sáng 6:1-7, bạn nhận thấy gì về **thái**

độ buồn rầu của Chúa trước tội lỗi? Khác gì với hình dung “Chúa chỉ công bình khắc nghiệt”?

2. Từ Sáng 6:8-9, tại sao bạn nghĩ Nô-ê “được ơn” trước Chúa? Do thánh thiện, hay đức tin, hay cả hai?

3. Việc đóng tàu (Sáng 6:14-16) liên hệ thế nào với **đời sống đức tin** hôm nay, nhất là khi thế gian thấy điều Chúa phán “ngớ ngẩn”?

4. Tại sao Chúa vẫn **giữ lại** các loài sinh vật (6:19-20) thay vì hủy diệt tất cả? Điều này bày tỏ điều gì về tấm lòng Chúa?

5. “Phán xét sẽ đến, nhưng Ta lập giao ước với người” (6:17-22). Tư tưởng này cho thấy gì về **sự công bình** và **lòng nhân từ** của Chúa?

6. So sánh thời Nô-ê với thời Chúa Giê-su sẽ trở lại (Ma-thi-ơ 24:37-39), bạn rút ra bài học thực tế nào?

7. Cuối cùng, bạn đang ở “trên tàu” hay “ngoài tàu”? Làm sao chắc mình **thuộc về** Chúa, được **an toàn** khỏi cơn phán xét mai sau?

MỘT SẢN PHẨM PHÁT HÀNH HẰNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Trần Hồng Ân

Phó Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ

lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033 – A. Tuấn

www.vbi.edu.vn

Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời. Cô-lô-se 1:28